

ماهیت رقیقه (ه.ش / جا.ش)

ماهیت رقیقه (ه.ش / جا.ش) سنخی از ماهیت است که متصف به رقت وجود است. ماهیت رقیقه، یک چیستی برای یک هستی است که (آن چیستی) شدت و استحکام چندانی ندارد. مانند روح بخاری، عوارض غیر مستقر در نفس مانند شادی یا غم لحظه ای و گذرا و...

توضیح: هم وجود و هم ماهیت هر دو می توانند شدت و ضعف داشته باشند (مثلاً وجود حق تعالی در غایت شدت است) ماهیات نیز ممکن است شدت و ضعف داشته باشند. مثلاً ماهیت انسانیت در افراد انسانی ممکن است شدید یا ضعیف باشد. همچنین در پدیده های دیگر مثلاً یک شی ملتهب که مستعد شعله ور شدن است ماهیت رقیقه آتش را دارد.

جوامع بشری و گروه های اجتماعی و تشکل های انسانی و حتی افرادی که در یک مکان گردهم می آیند و با هم تعامل فکری و روحی دارند، بطور برآیندی یک ماهیت رقیقه را محقق می کنند. جامعه خود یک ماهیت رقیقه است که به دلیل همین تحقق ماهوی واجد حقیقت وجودی هم می شود. چون ماهیت تاصلی ندارد و همین که ماهیتی در جایی کشف شد حاکی از تحقق وجود است. بنا به تعریف ما، پدیده هایی چون جامعه، فرهنگ، تمدن و اندیشه ها و... واقعا دارای ماهیت و وجود هستند و صورت برزخی قابل رصدی دارند.